

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/852
av den 30 maj 2018
om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall
(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt, effektivt och rationellt, främja principen om den cirkulära ekonomin, förbättra användningen av förnybar energi, öka energieffektiviteten, minska unionens beroende av importerade resurser, åstadkomma nya ekonomiska möjligheter och bidra till konkurrenskraft på lång sikt. En effektivare resursanvändning skulle också ge betydande nettobesparingar för företag, myndigheter och konsumenter i unionen och samtidigt minska de sammanlagda årliga växthusgasutsläppen.
- (2) De mål som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG ⁽⁴⁾ för återvinning och materialåtervinning av förpackningar och förpackningsavfall bör ändras genom utökad materialåtervinning av förpackningsavfall i syfte att få dem att bättre återspegla unionens ambition att gå över till en cirkulär ekonomi.
- (3) För att säkerställa större enhetlighet i unionsrätten på avfallsområdet bör vidare definitionerna i direktiv 94/62/EG i relevanta fall anpassas till de definitioner i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽⁵⁾ som är tillämpliga på avfall i allmänhet.
- (4) Förebyggande av avfall är det effektivaste sättet att förbättra resurseffektiviteten och minska miljöpåverkan från avfall. Det är därför viktigt att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder för att uppmuntra en ökning av andelen återanvändbara förpackningar som släpps ut på marknaden och återanvändning av förpackningar. Sådana åtgärder kan omfatta användning av pantsystem och andra incitament, såsom att fastställa kvantitativa mål, ta hänsyn till återanvändning när det gäller uppnåendet av återvinningsmålen samt differentierade ekonomiska bidrag för återanvändbara förpackningar inom ramen för system för utökad producentansvar för förpackningar. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att ge incitament till att börja använda återanvändbara förpackningar och för att uppnå en minskad förbrukning av förpackningar som inte är återvinningsbara och av onödiga förpackningar.
- (5) Eftersom återanvändning innebär att man undviker att släppa ut nya förpackningar på marknaden och öka volymerna av förpackningsavfall, bör återanvändbara försäljningsförpackningar som släpps ut på marknaden för första gången och träförpackningar som repareras för återanvändning beaktas i syfte att uppnå de olika återvinningsmålen för förpackningar.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 maj 2018.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (6) Medlemsstaterna bör införa lämpliga incitament för tillämpning av avfallshierarkin, inbegripet ekonomiska instrument och andra åtgärder. Sådana åtgärder bör syfta till att minimera miljöpåverkan av förpackningar och förpackningsavfall ur ett livscykelperspektiv, med beaktande av, där så är lämpligt, fördelarna med biobaserade material och material som lämpar sig för upprepad återvinning. Åtgärder för att öka allmänhetens medvetenhet om fördelarna med förpackningar tillverkade av återvunnet material kan få sektorn för återvinning av förpackningsavfall att växa. Där engångsförpackningar är nödvändiga för att garantera livsmedelshygien och konsumenternas hälsa och säkerhet bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa återvinning av sådana förpackningar.
- (7) Att främja en hållbar bioekonomi kan bidra till att minska unionens beroende av importerade råvaror. Biobaserade materialåtervinningsbara förpackningar och komposterbara biologiskt nedbrytbara förpackningar skulle kunna utgöra en möjlighet att främja förnybara energikällor för tillverkning av förpackningar, där detta visat sig vara gynnsamt ur ett livscykelperspektiv.
- (8) Nedskräpning, oavsett om den sker i städer, på marker, i floder och hav eller någon annanstans har direkta och indirekta negativa effekter på miljön, medborgarnas välbefinnande och ekonomin, och saneringskostnaderna är en onödig ekonomisk börda för samhället. Till de föremål som ofta hittas på stränder hör förpackningsavfall, med långvariga effekter på miljön, vilket påverkar turismen och allmänhetens möjligheter att använda dessa naturområden. Dessutom innebär förpackningsavfall i den marina miljön att avfallshierarkins prioriteringsordning kastas om, särskilt genom att återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning undviks.
- (9) En ytterligare ökning av de mål som anges i direktiv 94/62/EG för materialåtervinning av förpackningsavfall skulle leda till tydliga miljömässiga, ekonomiska och sociala fördelar. Det bör säkerställas att ekonomiskt värdefulla avfallsmaterial successivt och effektivt återvinns genom god avfallshantering och i linje med avfallshierarkin såsom den fastställs i direktiv 2008/98/EG, och att dessa återförs till den europeiska ekonomin, vilket är steg på vägen mot att genomföra kommissionens meddelande av den 4 november 2008 om *råvaruinitiativet – att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa* och skapa en cirkulär ekonomi.
- (10) Många medlemsstater har ännu inte helt byggt ut den nödvändiga infrastrukturen för avfallshantering. Det är därför nödvändigt att fastställa tydliga långsiktiga policymål för att undvika att materialåtervinningsbara material fastnar längre ned i avfallshierarkin.
- (11) Detta direktiv fastställer långsiktiga mål för avfallshanteringen i unionen och ger ekonomiska aktörer och medlemsstaterna tydlig vägledning för de investeringar som krävs för att uppnå dessa mål. När medlemsstaterna utarbetar sina nationella avfallsplaner och planerar investeringar i infrastruktur för avfallshantering bör de använda investeringar på lämpligt sätt, inbegripet genom unionsfonder, genom att prioritera förebyggande, vilket inkluderar återanvändning, och materialåtervinning, i linje med avfallshierarkin.
- (12) Till följd av den kombination av materialåtervinningsmål och deponeringsbegränsningar som fastställs i direktiv 2008/98/EG och rådets direktiv 1999/31/EG ⁽¹⁾ är det inte längre nödvändigt att fastställa mål för återvinning och maximala mål för materialåtervinning av förpackningsavfall.
- (13) Separata materialåtervinningsmål bör fastställas för järnmetaller och aluminium. Detta skulle leda till stora ekonomiska och miljömässiga fördelar, eftersom mer aluminium skulle återvinnas vilket innebär betydande energibesparingar och minskade koldioxidutsläpp. Det befintliga materialåtervinningsmålet för metallförpackningar bör därför delas upp i separata mål för dessa båda typer av avfall.
- (14) 2030 års mål för materialåtervinning av förpackningsavfall bör granskas i syfte att bibehållas eller, om så är lämpligt, höjas. Under den översynen bör också särskilda förpackningsavfallsströmmar uppmärksammas, såsom hushållens förpackningsavfall och förpackningsavfall från handel och industrier samt avfall från kompositförpackningar.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

- (15) Beräkningen av materialåtervinningsmålen bör baseras på vikten av det förpackningsavfall som undergår materialåtervinning. Som allmän regel bör den faktiska mätningen av vikten av det förpackningsavfall som räknas som materialåtervunnet ske vid den punkt där förpackningsavfallet går in i materialåtervinningsförfarandet. För att begränsa administrativa bördor bör dock medlemsstaterna, på strikta villkor, och genom undantag från den allmänna regeln, tillåtas att fastställa vikten av det materialåtervunna förpackningsavfallet genom att mäta den utgående mängden från ett sorteringsförfarande. Förluster av material som sker innan avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet, exempelvis på grund av sortering eller annat inledande förfarande, bör inte räknas in i de avfallsvolymer som anges som materialåtervunna. Dessa förluster kan fastställas på grundval av elektroniska register, tekniska specifikationer, detaljerade regler om beräkningen av genomsnittliga förlusttal för olika avfallsflöden eller andra motsvarande åtgärder. Medlemsstaterna bör rapportera sådana åtgärder i de kvalitetskontrollrapporter som åtföljer de uppgifter som de rapporterar till kommissionen om materialåtervinning av avfall. De genomsnittliga förlusttalen bör helst fastställas vid de enskilda sorteringsanläggningarna och bör kopplas till de olika huvudsakliga avfallskategorierna, olika källor (såsom hushåll eller handel), olika insamlingssystem och olika typer av sorteringsförfaranden. Genomsnittliga förlusttal bör endast användas om det inte finns några andra tillförlitliga uppgifter, i synnerhet i samband med transport och export av avfall. Viktförluster av material eller ämnen på grund av fysiska eller kemiska omvandlingsprocesser som ingår i det materialåtervinningsförfarande genom vilket förpackningsavfallet faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen bör inte dras av från vikten av det avfall som rapporteras som materialåtervunnet.
- (16) Förpackningsavfall som upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det faktiskt upparbetas kan räknas som materialåtervunnet om det senare ska upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som ska användas som bränsle eller annan energikälla, som används som återfyllnad eller bortskaffas, eller som ska användas i ett förfarande som har samma ändamål som återvinning av avfall men som inte är materialåtervinning, får inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.
- (17) Om beräkningen av materialåtervinningskvoten tillämpas på aerobisk eller anaerobisk behandling av biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall kan de avfallsmängder som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling räknas som materialåtervunna om behandlingen resulterar i något som ska användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Resultatet av sådan behandling är oftast kompost eller rötrest, men andra resultat skulle också kunna beaktas om det innehåller jämförbara mängder återvunnet innehåll i förhållande till mängden behandlat biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall. I andra fall, och i linje med definitionen av materialåtervinning, får upparbetning av biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall till material som ska användas som bränsle eller annan energikälla, som bortskaffas, eller som ska användas i ett förfarande som har samma ändamål som återvinning av avfall men som inte är materialåtervinning, inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.
- (18) Om förpackningsavfall exporteras från unionen för materialåtervinning bör medlemsstaterna använda sig av de inspektionsbefogenheter som föreskrivs i artikel 50.4c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006⁽¹⁾ för att kräva styrkande dokument för att kunna fastställa om en transport är avsedd för återvinningsförfaranden som uppfyller kraven i artikel 49 i den förordningen och därför hanteras på ett miljövänligt sätt i en anläggning som drivs i enlighet med hälso- och miljöskyddsnormer som i stort sett motsvarar normerna i unionslagstiftningen. Medlemsstaterna skulle vid utförandet av denna uppgift kunna samarbeta med andra relevanta aktörer, såsom de behöriga myndigheterna i mottagarlandet, oberoende tredje parts kontrollorgan eller organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning, som upprättats enligt system för utökat producentansvar, vilka kan utföra fysiska och andra kontroller av anläggningar i tredjeländer. Medlemsstaterna bör i kvalitetskontrollrapporten som åtföljer uppgifterna om uppnåendet av målen rapportera om åtgärderna för att genomföra skyldigheten att säkerställa att avfall som exporteras från unionen behandlas under i stort sett likvärdiga förhållanden som dem som krävs enligt relevant unionsrätt på miljöområdet.
- (19) För att se till att detta direktiv genomförs på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i genomförandet, bör ett system för tidiga varningsrapporter inrättas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

- (20) Eftersom mängden och typen av förpackningar som används oftast beror på val som görs av producenten snarare än av konsumenten, bör system för utökat producentansvar inrättas. Ändamålsenliga system för utökat producentansvar kan ha en positiv inverkan på miljön genom att de minskar uppkomsten och ökar separat insamling och materialåtervinning av förpackningsavfallet. System för utökat producentansvar för förpackningar existerar redan i de flesta medlemsstater, men det finns stora skillnader i hur de inrättas, hur effektiva de är och hur långt producenternas ansvar sträcker sig. De regler som rör utökat producentansvar som fastställs i direktiv 2008/98/EG bör därför tillämpas på system för utökat producentansvar för producenter av förpackningar.
- (21) För att öka förebyggandet av förpackningsavfall, minska dess påverkan på miljön och främja återvinningsmaterial av hög kvalitet, och samtidigt säkerställa en fungerande inre marknad, undvika handelshinder och snedvridning och begränsning av konkurrensen inom unionen, bör de väsentliga kraven i direktiv 94/62/EG och bilaga II till det direktivet ses över, och vid behov ändras, för att skärpa kraven som förbättrar designen för återanvändning och materialåtervinning av hög kvalitet av förpackningar.
- (22) Medlemsstaternas rapportering av uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur unionsrätten på avfallsområdet efterlevs av medlemsstaterna. Uppgifternas kvalitet, tillförlitlighet och jämförbarhet bör förbättras genom att man inrättar en gemensam kontaktpunkt för samtliga avfallsuppgifter, tar bort obsoleta rapporteringskrav, utför riktmärkning av de nationella rapporteringsmetoderna och inför en kvalitetskontrollrapport.
- (23) De genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt sätt att kontrollera att lagstiftningen efterlevs eller säkerställa ett korrekt genomförande, och de ger dessutom upphov till onödiga administrativa bördor. Det är därför lämpligt att upphäva bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter. I stället bör efterlevnadskontrollen baseras uteslutande på de uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen.
- (24) Tillförlitlig rapportering av uppgifter om avfallshantering är av största vikt för ett effektivt genomförande av lagstiftningen och för att säkerställa att uppgifterna från olika medlemsstater är jämförbara. När medlemsstaterna rapporterar om uppnåendet av de mål som fastställs i direktiv 94/62/EG, i dess lydelse enligt det här direktivet, bör de använda de senaste regler som utvecklats av kommissionen och metoder som utvecklats av de respektive nationella behöriga myndigheterna med ansvar för genomförandet av detta direktiv.
- (25) För att komplettera eller ändra direktiv 94/62/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på artiklarna 11.3, 19.2 och 20 i det direktivet, i deras lydelse enligt det här direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (26) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 94/62/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artiklarna 5.4, 6a.9, 12.3d och 19.1 i det direktivet, i deras lydelse enligt det här direktivet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²⁾.
- (27) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att, å ena sidan, förhindra att förpackningar och förpackningsavfall på något sätt påverkar miljön, eller minska sådan påverkan, och därigenom säkerställa en hög miljöskyddsnivå och, å andra sidan, säkerställa en fungerande inre marknad och undvika handelshinder och snedvridning och begränsning av konkurrensen inom unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (28) Direktiv 94/62/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (29) Enligt det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽¹⁾ är omarbetningstekniken ett lämpligt sätt att säkerställa unionslagstiftningens läsbarhet på ett permanent och övergripande sätt, genom att förebygga spridning av enskilda ändringsakter som ofta gör rättsakter svåra att förstå. I det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning bekräftade dessutom de tre institutionerna sitt åtagande att oftare använda omarbetning som lagstiftningsteknisk metod för att ändra befintlig lagstiftning. Med tanke på att direktiv 94/62/EG redan har ändrats sex gånger vore det därför lämpligt att omarbete direktiv 94/62/EG inom en snar framtid.
- (30) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽²⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Direktiv 94/62/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 ska ersättas med följande:

”2. För detta ändamål fastställs i detta direktiv åtgärder som i första hand ska motverka uppkomsten av förpackningsavfall och, såsom ytterligare grundläggande principer, till återanvändning av förpackningar, materialåtervinning och andra former av återvinning av förpackningsavfall och således till att minska bortskaffande av sådant avfall för att bidra till övergången till en cirkulär ekonomi.”

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I led 1 ska följande text utgå:

”Kommissionen ska i förekommande fall undersöka och vid behov ändra de beskrivande exemplen för den definition av förpackningar som ges i bilaga I. Följande artiklar ska prioriteras: cd- och videofodral, blomkrukor, rör och tuber runt vilka böjligt material har virats, papper som avlägsnas från självhäftande etiketter samt omslagspapper. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21.3.”

b) Led 2 ska ersättas med följande:

”2. *förpackningsavfall*: alla förpackningar och allt förpackningsmaterial som omfattas av definitionen av avfall i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG, utom restprodukter från produktionen.”

c) Följande led ska införas:

”2a. *återanvändbar förpackning*: förpackning som har utformats, konstruerats och släppts ut på marknaden för att under sin livscykel återanvändas flera gånger genom att återfyllas eller återanvändas för samma ändamål som den utformades för.

2b. *kompositförpackning*: förpackning med två eller flera skikt av olika material som inte kan separeras för hand och som utgör en integrerad enhet, bestående av en inre behållare och ett yttre hölje, som fylls, lagras, transporteras och töms som sådan.

2c. De definitioner av *avfall*, *avfallshantering*, *insamling*, *separat insamling*, *förebyggande*, *återanvändning*, *behandling*, *återvinning*, *materialåtervinning*, *bortskaffande* och *system för utökat producentansvar* som fastställs i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG ska tillämpas.”

d) Leden 3–10 ska utgå.

⁽¹⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Utöver de åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 9 ska medlemsstaterna se till att andra förebyggande åtgärder genomförs i syfte att förebygga uppkomsten av förpackningsavfall och minimera förpackningarnas miljöpåverkan.

Dessa andra förebyggande åtgärder kan bestå av nationella program, incitament genom system för utökat producentansvar i syfte att minimera förpackningarnas miljöpåverkan, eller liknande insatser vilka vid behov kan antas i samråd med ekonomiska aktörer samt konsument- och miljöorganisationer och vars syfte är att sammanföra och dra nytta av de många initiativ som tagits i medlemsstaterna för att förebygga avfall.

Medlemsstaterna ska använda sig av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin, exempelvis de som anges i bilaga IVa till direktiv 2008/98/EG eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder."

b) Punkt 3 ska utgå.

4. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Återanvändning

1. I linje med den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att främja en ökning av andelen återanvändbara förpackningar som släpps ut på marknaden samt system för en miljövänlig återanvändning av förpackningar i överensstämmelse med fördraget, utan att det äventyrar livsmedelshygien eller konsumentssäkerhet. Dessa åtgärder kan bland andra bestå av följande:

a) Användning av pantsystem.

b) Fastställande av kvalitativa eller kvantitativa mål.

c) Användning av ekonomiska incitament.

d) Fastställande av, för varje förpackningsflöde, en minimiandel återanvändningsbara förpackningar som släpps ut på marknaden varje år.

2. En medlemsstat får besluta att uppnå en justerad nivå på de mål som avses i artikel 6.1 f–i för ett visst år genom att beakta den genomsnittliga andelen, under de föregående tre åren, återanvändbara försäljningsförpackningar som släppts ut på marknaden för första gången och som återanvänts som en del av ett system för återanvändning av förpackningar.

Den justerade nivån ska beräknas genom att,

a) från de mål som fastställs i artikel 6.1 f och h dra andelen återanvändbara försäljningsförpackningar som avses i första stycket i denna punkt av alla försäljningsförpackningar som släpps ut på marknaden, och

b) från de mål som fastställs i artikel 6.1 g och i dra andelen återanvändbara försäljningsförpackningar som avses i första stycket i denna punkt, bestående av respektive förpackningsmaterial, av alla försäljningsförpackningar som består av det materialet och som släpps ut på marknaden.

Högst fem procentenheter av en sådan andel ska beaktas vid beräkningen av respektive justerad målnivå.

3. En medlemsstat får beakta mängden träförpackningar som repareras för återanvändning vid beräkning av de mål som anges i artikel 6.1 f, g ii, h och i ii.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 2 och 3 i denna artikel ska kommissionen senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer reglerna för beräkning, kontroll och rapportering av uppgifter samt för beräkning av målen enligt punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

5. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen undersöka de uppgifter om återanvändbara förpackningar som medlemsstaterna tillhandahållit i enlighet med artikel 12 och bilaga III för att överväga om det går att fastställa kvantitativa mål för återanvändning av förpackningar, inklusive beräkningsregler, och eventuella andra åtgärder för att främja återanvändning av förpackningar. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.”

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”f) Senast den 31 december 2025 ska minst 65 viktprocent av allt förpackningsavfall materialåtervinnas.

g) Senast den 31 december 2025 ska följande minimimål (i viktprocent) för materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i förpackningsavfall:

i) 50 % av plast.

ii) 25 % av trä.

iii) 70 % av järnmetall.

iv) 50 % av aluminium.

v) 70 % av glas.

vi) 75 % av papper och kartong.

h) Senast den 31 december 2030 ska minst 70 viktprocent av allt förpackningsavfall materialåtervinnas.

i) Senast den 31 december 2030 ska följande minimimål (i viktprocent) för materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i förpackningsavfall:

i) 55 % av plast.

ii) 30 % av trä.

iii) 80 % av järnmetall.

iv) 60 % av aluminium.

v) 75 % av glas.

vi) 85 % av papper och kartong.”

b) Följande punkter ska införas:

”1a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 f och h får en medlemsstat skjuta upp tidsfristerna för att uppnå de mål som avses i punkt 1 leden g i–vi och leden i i–vi med upp till fem år på följande villkor:

a) Avvikelsen är begränsad till högst 15 procentenheter från ett enskilt mål eller uppdelat mellan två mål.

b) Till följd av avvikelsen får materialåtervinningskvoten för ett enskilt mål inte minskas till under 30 %.

c) Till följd av avvikelsen får materialåtervinningskvoten för ett enskilt mål, enligt punkt 1 leden g v och vi och leden i v och vi, inte minskas till under 60 %.

d) Senast 24 månader före utgången av respektive tidsfrist som fastställs i punkt 1 g eller i i denna artikel ska medlemsstaten underrätta kommissionen om sin avsikt att skjuta upp respektive tidsfrist och lämna in en genomförandeplan i enlighet med bilaga IV till detta direktiv. Medlemsstaten får kombinera planen med en genomförandeplan som lämnas in enligt artikel 11.3 b i direktiv 2008/98/EG.

1b. Kommissionen får inom tre månader efter mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 1a d begära att en medlemsstat reviderar planen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i bilaga IV. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en reviderad plan inom tre månader efter mottagandet av kommissionens begäran.

1c. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen se över de mål som anges i punkt 1 h och i i syfte att bibehålla eller, om så är lämpligt, höja dem. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.”

c) Punkterna 2, 3, 5, 8 och 9 ska utgå.

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

Regler för beräkning av uppnåendet av målen

1. Vid beräkningen av om målen i artikel 6.1 f–i har uppnåtts gäller följande:

- a) Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det förpackningsavfall som uppkommit och materialåtervunnits under ett visst kalenderår. Det är tillåtet att anse att förpackningsavfall som uppkommit i en medlemsstat motsvarar den mängd förpackningar som släppts ut på marknaden samma år i den medlemsstaten.
- b) Vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall ska beräknas som vikten av förpackningar som har blivit avfall och som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande upparbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a ska vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall mätas när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet.

Genom undantag från första stycket får vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall mätas i form av vikten av utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att

- a) sådant utgående avfall därefter materialåtervinnas,
- b) vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinnas inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen.

3. Medlemsstaterna ska inrätta ett ändamålsenligt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av förpackningsavfall för att säkerställa att villkoren i punkterna 1 a och 2 a och b i denna artikel är uppfyllda. För att säkerställa att de uppgifter som insamlats om materialåtervunnet förpackningsavfall är tillförlitliga och exakta får systemet bestå av elektroniska register inrättade enligt artikel 35.4 i direktiv 2008/98/EG, tekniska specifikationer av kvalitetskraven för sorterat avfall eller genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall fördelat på olika typer av avfall och rutiner för avfallshantering. Genomsnittliga förlusttal ska användas endast om det inte går att få fram tillförlitliga uppgifter på något annat sätt, och de ska beräknas utifrån de beräkningsregler som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt artikel 11a.10 i direktiv 2008/98/EG.

4. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 6.1 f–i har uppnåtts får mängden biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling räknas som materialåtervunnen om behandlingen genererar kompost, rötrest eller andra material där utgångsmaterial uppvisar en liknande mängd materialåtervunnet innehåll som ingångsmaterialet och som är avsedda att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Om utgångsmaterialet ska användas på mark får medlemsstaterna räkna det som materialåtervunnet endast om denna användning är till nytta för jordbruket eller förbättrar miljön.

5. Den mängd förpackningsavfallsmaterial som har upphört att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det upparbetas får räknas som materialåtervunnet om dessa material är avsedda att senare upparbetas till produkter, material eller ämnen avsedda att användas för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som är avsedda att användas som bränsle eller annan energikälla, eller för förbränning, återfyllnad eller deponering, får inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.

6. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 6.1 f–i har uppnåtts får medlemsstaterna räkna in den materialåtervinning av metaller som sorterats ut efter förbränning av avfall, i förhållande till andelen förpackningsavfall som förbränts, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställts i den genomförandeakt som antagits enligt artikel 11a.9 i direktiv 2008/98/EG.

7. Förpackningsavfall som skickas till en annan medlemsstat för materialåtervinning i den andra medlemsstaten får tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som anges i artikel 6.1 f–i endast av den medlemsstat där förpackningsavfallet samlades in.

8. Förpackningsavfall som exporteras från unionen ska tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 6.1 i detta direktiv av den medlemsstat där det samlades in endast om kraven i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda och om exportören, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 (*), kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av förpackningsavfall utanför unionen skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i relevant unionsrätt på miljöområdet.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1–5 i den här artikeln ska kommissionen senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter, framför allt när det gäller vikten av det förpackningsavfall som uppkommit. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).”

7. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6b

Rapport om tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta rapporter om framstegen mot uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 6.1 f–i senast tre år innan var och en av de tidsfrister som fastställts där löper ut.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

- a) En uppskattning av i vilken utsträckning varje medlemsstat har uppnått målen.
- b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom de respektive tidsfristerna, åtföljd av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.
- c) Exempel på bästa praxis som används över hela unionen och som skulle kunna ge vägledning för arbetet med att uppnå målen.”

8. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Retur-, insamlings- och återvinningssystem

1. För att uppfylla de mål som fastställs i detta direktiv ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det inrättas system för

- a) retur och/eller insamling av använt förpackningsmaterial och/eller förpackningsavfall från konsumenten eller andra slutanvändare eller från avfallsflödet för att kunna styra det till det lämpligaste alternativet för avfallshandling,
- b) återanvändning och återvinning, innefattande materialåtervinning, av insamlade förpackningar och/eller förpackningsavfall.

Dessa system ska vara öppna för de ekonomiska aktörerna i de berörda sektorerna och för de behöriga myndigheterna. De ska även gälla för importerade produkter på icke-diskriminerande villkor, inklusive de närmare bestämmelserna om tillgång till systemen och eventuella avgifter i samband härmed, samt vara så utformade att handels hinder eller snedvridning av konkurrensen undviks i enlighet med fördraget.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att system för utökat producentansvar senast den 31 december 2024 inrättas för alla förpackningar i enlighet med artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG.

3. De åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska ingå i en strategi som omfattar alla förpackningar och allt förpackningsavfall och ska särskilt beakta kraven gällande skydd av miljön och konsumenternas hälsa, säkerhet och hygien, skyddet av de förpackade varornas och de använda materialens kvalitet, äkthet och tekniska egenskaper samt skyddet av industriell och kommersiell äganderätt.

4. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja högkvalitativ materialåtervinning av förpackningsavfall och för att uppfylla de kvalitetsstandarder som krävs för berörda materialåtervinningssektorer. För detta ändamål ska artikel 11.1 i direktiv 2008/98/EG tillämpas på förpackningsavfall, bland annat från kompositförpackningar.”

9. I artikel 9 ska följande punkt läggas till:

”5. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen undersöka möjligheten att skärpa de väsentliga kraven i avsikt att bland annat förbättra konstruktionen för återanvändning och främja materialåtervinning av hög kvalitet samt stärka genomförandet av dessa krav. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.”

10. Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa under vilka förhållanden de koncentrationer som avses i punkt 1 i den här artikeln inte ska tillämpas på materialåtervunnet material och produktcykler inom en sluten och kontrollerad kedja, samt genom att fastställa vilka typer av förpackningar som är undantagna från kravet i punkt 1 tredje strecksatsen i den här artikeln.”

11. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med ”*Informationssystem och rapportering*”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De databaser som avses i punkt 1 ska innehålla de uppgifter som baseras på bilaga III, och särskilt uppgifter om omfattningen, egenskaperna och utvecklingen av förpackningar och flöden av förpackningsavfall i de enskilda medlemsstaterna, inklusive information om toxiska eller farliga egenskaper hos förpackningsmaterial och komponenter som används vid tillverkningen av dessa.”

c) Punkt 3 ska utgå.

d) Följande punkter ska införas:

”3a. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 6.1 a–i och uppgifter om återanvändbara förpackningar till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen på grundval av bilaga III i enlighet med punkt 3d i denna artikel.

Den första rapporteringsperioden, angående de mål som fastställs i artikel 6.1 f–i och uppgifter om återanvändbara förpackningar, ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 3d i den här artikeln, och ska omfatta uppgifterna för den rapporteringsperioden.

3b. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med den här artikeln ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och en rapport om åtgärder som vidtagits enligt artikel 6a.3 och 6a.8, bland annat med närmare upplysningar om de genomsnittliga förlusttalen i förekommande fall.

3c. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med den här artikeln och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och vart fjärde år därefter.

3d. Kommissionen ska senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer formatet för rapportering av de uppgifter som avses i punkt 3a i denna artikel. Vid rapporteringen om genomförandet av artikel 6.1 a–e i detta direktiv ska medlemsstaterna använda det format som fastställts i kommissionens beslut 2005/270/EG (*). Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2 i detta direktiv.

(*) Kommissionens beslut 2005/270/EG av den 22 mars 2005 om fastställande av tabellformat för databas-systemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 86, 5.4.2005, s. 6)."

e) Punkt 5 ska utgå.

12. Artikel 17 ska utgå.

13. Artikel 19 ska ersättas med följande:

"Artikel 19

Anpassning till vetenskaplig och teknisk utveckling

1. Kommissionen ska anta de genomförandeakter som krävs för att anpassa det identifieringssystem som avses i artikel 8.2 och artikel 10 andra stycket sjätte strecksatsen till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a för att ändra de beskrivande exempel beträffande definitionen av förpackning som förtecknas i bilaga I."

14. Artikel 20 ska ersättas med följande:

"Artikel 20

Särskilda åtgärder

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a i syfte att vid behov komplettera detta direktiv för att hantera problem som kan uppstå i samband med tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv, särskilt beträffande inerta förpackningsmaterial som släpps ut på unionens marknad i mycket små volymer (ungefär 0,1 viktprocent), primära förpackningar för medicintekniska produkter och farmaceutiska produkter, små förpackningar och lyxförpackningar."

15. Artikel 21 ska ersättas med följande:

"Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, får kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

16. Följande artikel ska införas:

"Artikel 21a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 11.3, 19.2 och 20 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 4 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 11.3, 19.2 och 20 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 11.3, 19.2 och 20 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

17. Bilagorna 2 och 3 ska ändras enligt bilagan till detta direktiv.

18. Bilaga 4 ska läggas till i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 5 juli 2020. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala åtgärder i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 30 maj 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BILAGA

1. Bilaga 2 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra strecksatsen ersättas med följande:

”— Förpackningar ska utformas, framställas och saluföras på ett sådant sätt att de kan återanvändas eller återvinnas, bland annat materialåtervinnas – i linje med avfallshierarkin – och i syfte att deras inverkan på miljön minskas så mycket som möjligt i samband med bortskaffandet av förpackningsavfall eller restprodukter från hantering av förpackningsavfall.”

b) I punkt 3 ska leden c och d ersättas med följande:

”c) Förpackningar som kan återvinnas genom kompostering

Förpackningsavfall som bearbetas för kompostering ska vara biologiskt nedbrytbart i sådan grad att det inte hindrar separat insamling och den komposteringsprocess eller komposteringsaktivitet som avfallet underkastas.

d) *Biologiskt nedbrytbara förpackningar*

Biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall skall vara av sådan art att det kan underkastas fysisk, kemisk, termisk eller biologisk nedbrytning på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, biomassa och vatten. Plastförpackningar som är nedbrytbara genom oxidation får inte anses vara biologiskt nedbrytbara.”

2. Bilaga 3 ska ändras på följande sätt:

a) I tabellerna 1 och 2 ska var och en av raderna med rubriken ”Metall” ersättas med två rader med rubrikerna ”Järnmetall” och ”Aluminium”.

b) Tabell 2 ska ändras på följande sätt:

i) I den andra kolumnen ska rubriken ”Förbrukade förpackningar (ton)” ska ersättas med ”Förpackningar som släpps ut på marknaden för första gången (ton)”.

ii) I den tredje kolumnen ska rubriken ”Återanvända förpackningar” ersättas med ”Återanvändbara förpackningar”.

iii) Efter den tredje kolumnen ska följande läggas till:

”Återanvändbara försäljningsförpackningar	
Ton	Procent”

c) I tabellerna 3 och 4 ska var och en av raderna med rubriken ”Metall” respektive ”Metallförpackningar” ersättas med två rader med rubrikerna ”Järnmetallförpackningar” och ”Aluminiumförpackningar”.

3. Följande bilaga ska läggas till:

”BILAGA 4

GENOMFÖRANDEPLAN SOM SKA LÄMNAS IN ENLIGT ARTIKEL 6.1A D

Den genomförandeplan som ska lämnas in enligt artikel 6.1a d ska innehålla följande:

1. En bedömning av tidigare, nuvarande och planerad omfattning av materialåtervinning, deponering och annan behandling av förpackningsavfall och de flöden det består av.

2. En bedömning av genomförandet av befintliga avfallsplaner och avfallsförebyggande program som införts enligt artiklarna 28 och 29 i direktiv 2008/98/EG.
 3. Skälen till att medlemsstaten anser att den kanske inte kommer att hinna uppnå det relevanta målet i artikel 6.1 g och i inom den tidsfrist som där fastställs och en bedömning av vilken förlängning av tidsfristen den behöver för att uppnå detta mål.
 4. De åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 6.1 g och i i det här direktivet och som ska gälla för medlemsstaten under den förlängda tidsfristen, inbegripet de lämpliga ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpning av avfallshierarkin som fastställs i artikel 4.1 i, och bilaga IVa till, direktiv 2008/98/EG.
 5. En tidsplan för genomförandet av de åtgärder som anges i punkt 4, fastställande av vilket organ som ska vara behörigt för genomförandet samt en bedömning av åtgärdernas enskilda bidrag till uppnåendet av de mål som är tillämpliga vid en förlängd tidsfrist.
 6. Information om finansiering av avfallshanteringen i enlighet med principen om att förorenaren betalar.
 7. Åtgärder för att vid behov förbättra uppgifternas kvalitet i syfte att uppnå bättre planerings- och övervakningsresultat inom avfallshanteringen.”
-